

Livstegn fra Okhaldhunga i september 2023

Kjære dere,

Siden sist har sommeren kommet og gått. Jeg fikk noen gode uker i Sverige og Norge, så glad for alle dere jeg traff da. Det føles allerede lenge siden. Var tilbake i Nepal i juli, midt i monsoonen. Nå er regntiden omsider på hell, og vi har fler og fler dager med sol. For en fantastisk følelse å ta inn solvarme og tørre klær fra snora når dagen er over.

Dette blir en høst med flere avslutninger og oppbrudd. Det siste kullet med sykepleierstudenter er i gang med sitt siste semester. De skal ha avsluttende eksamener før jul. Be gjerne for dem, om at de må komme vel i mål. Det er mye vi skal gjennom av både teori og praksisevalueringer, på kortere tid enn et vanlig skoleår. Men som jeg har sikkert har sagt før, det er veldig fint å følge dem og jeg er skikkelig glad i denne gjengen.

Sykurs med studentene

Forrige uke tok vi farvel med ei av lærerne på sykepleierskolen. Og snart reiser ei til. Av de som har vært mine kolleger på colleget, har ei reist til England, ei til Frankrike, to til USA, og ei er på vei til Canada. Da er det ei igjen, som søker seg til Kathmandu når sykepleierskolen avvikles, og rektor ser seg også om etter andre muligheter. Det er selvfølgelig naturlig at de søker seg andre steder når jobben her forsvinner. Men det beskriver også noe av statusen for sykepleierne i Nepal, med veldig stor utvandring til andre land for bedre muligheter og bedre betalte jobber. Jeg skulle gjerne sett myndighetene ta grep for å bedre forholdene for sykepleierne her, slik at flere ble værende. Uansett, vi skal gjøre det vi kan der vi er, og gjøre det så bra som mulig å være sykepleier i Okhaldhunga. Og gi studentene et hjerte for faget.

Shrijana som snart er på vei til livet i New York

Avslutning for de som reiser og velkomst for nye ved sykehuset. I denne gruppa var både avskjed for Shrijana, lærer på colleget, og velkomst for Urmila, som tok sykepleirutdanningen sin hos oss og nå har fått jobb ved sykehuset. Manju, rektor på colleget holder tale.

For min egen del er jeg ikke sikker på veien videre. Sykepleierskolen avslutter altså ved juletider, og dette har vært hoved engasjementet mitt her så langt. Be gjerne om Guds vilje og vei videre.

Nå er jeg snart på vei til Khjidemba for en uke for å følge opp Mental Helse prosjektet. Be gjerne for oss, om trygge reiser, om gode møtepunkt med folk og godt samarbeid med lokale myndigheter. Be spesielt for Ambika og Nirmala, som begge er psychosocial counsellors, og har sentrale roller i dette arbeidet. Be gjerne også om en psykiater som kan komme jevnlig til sykehuset fra neste år, slik at denne tjenesten ved sykehuset styrkes.

Kolleger ved sosialkontoret på sykehuset: Jangi, Ambika og Jaisari. Ambika er sentral i mental helse arbeidet.

Selv om det er en del avskjeder utover, så er det også flere velkomster. Blant dem er et nytt doktorpar fra Scotland; Dr Angus og Dr Kirsty. De er erfarne leger og har også jobbet i Nepal tidligere. Angus skal ta over som medisinsk koordinator etter Dr John når han avslutter i februar neste år. Takk for dem og be for dem! De kommer til Nepal 1. oktober, og så kommer de hit etter hvert når arbeidsvisum er på plass. Veldig glad for at de er på vei.

Ellers venter vi mye besøk utover høsten, det er alltid spennende og givende. Dette stedet har en tendens til å sette seg i hjertene på de som kommer.

Ønsker dere en velsignet god høst. Takk for at dere er der og takk for dere som ber for arbeidet her.

Varm hilsen fra Liv

En av de nye Okhaldhungaborgerne jeg har fått være med å ta imot sammen med en av studentene. For en jobb :)